

הקבר המתוק

להתעסק בפיתוחי. הוא גידל ככלא תרנגולים, ברווזים ויונים, וכך הצליח לעבור את התקופה הקשה.

כאשר השתחרר רובין מהכלא ב-1984, חזר לעבוד כתפאורן בוג'. הוא עבד בסרטים אחרים והצליח.

בינתיים גדלו הילדים, הבת הקטנה התחילה ללמוד בבית-ספר, וריבקה, אשתו של "אישה-יערות", מצאה את עצמה לפתע משועממת וחסרת-עבודה. מעולם לא למדה מיקצוע ולא עבדה. היא גידלה ילדים, אפתה עוגות וטיפלה במשקיהבית.

כאשר חשבה על יציאה מהבית, יכ לה לחשוב רק על שני דברים שהיא מוכשרת להם, ושאותם היא אוהבת לעשות: סריגה ואפיית עוגות. בעודה מחפשת אפשרות לעסוק בסריגה

שמעיה את רובין מהמקום. הוא לא רצה כי חברו הוותיק יסתבך ברצח עצמו. מישל נרצח ונקבר, אולם אנג'ל לא סמך אף על חבריו-לפשע, וחשש שמא יגלו למיטרה את מקום קבורתו של נחמיאס. על כן חזר אל האדם היחיד שבו בטח לחלוטין, לרובין, וביקש ממנו להעביר את גופת נחמיאס מהקבר המוקרי לקבר אחר.

100

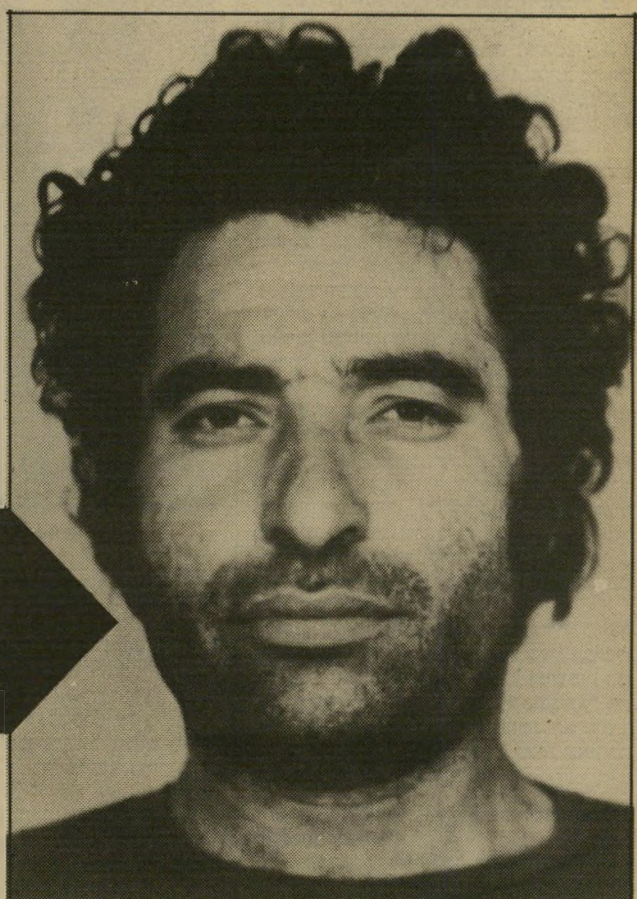
עוגות בשבוע

כ אשר התגלתה הפרשה נעצר גם רובין. ככלא הוריד 20 קילוגרם ממישקלו. הוא היה עצבני וחסר-מנוחה. יותר מתורש לא פצה את פיו. אולם קציני-המיטרה המנוסים הבינו כי לא עומד לפנייהם עבריין רגיל. הם דיברו

שירוך המזור, ושלחו את אחיה, ראובן, הצעיר ממנה בשנה, כדי לחפשה. הוא מצא את השניים רוכבים על סוסים ביד שדה ליד ראש-פינה. אחרי היכרות קצרה השתכנע האח כי ריבקה מצאה את אהבת-חיה, וכי "אישה-יערות" אוהב אותה ומוכן לקרבתו כדי לחיות איתו.

אחרי נישואיהם עברו השניים להתגורר בדירה בהרריסוף. ארבעת הקי"רות סגרו בתחילה ככלא על מרדכי, שהיה רגיל לכיפת-השמיים ולאיושתי

לפני עש שנים החפרסם מרדכי רובין (מימין, אז) כ"אישה היערות" שעזר לשמעה אנג'ל לקבור את קורבן הרצח הכפול בין העצים (מימין, למעלה)

ריגה אמנותית, פתחה אחת מחברותיה מערדניה בהרריסוף. החברה ידעה כי העוגות שריבקה אופה ביום השישי מושכות אליה את כל החברים בערבי שבתות. לכן הציעה לה לאפות כמה עוגות בשבוע, ולמכרן במערדניה.

מהמיטבח הביתי היתה ריבקה משווי קת 10 עוגות לשבוע. בבוקר היתה יוד צאת לחנות המכולת השכונתית, קונה שוקולד, סוכר, ביצים ושמן-לקצפת,

איתו בררריסוף, עוררו את מצפונו ודיברו איתו על אשתו וילדיו. ואמנם, אחרי חודש החליט רובין להתוודות. הוא סיפר את כל סיפורו והודה באשמי תו.

קציני המיטרה, שבילו זמן-מה עם רובין, נשבו בקיסמו. הם אף עלו על דוכדוכים והעירו כעריאופי לטובי תו. כאשר נידון לשלוש שנות-מאסר עזרו לו שילטונות בתי-הכלא ונתנו לו

הים. אבל אהבתו לריבקה גברה על כל המיכשולים. הוא התרגל ללכת בכל בוקר לעבודה, ולחזור בערב הביתה. נולדו לזוג שלושה ילדים. הבכור הוא כיום בן 15, והקטנה בן 9.

תחילה עבד רובין בליטושייה-לור מים, אך מצא עבודה שהתאימה יותר לרוחו החופשית. הוא עבד במשך שנים כתפאורן ובוניהתפאורות לסרטים. כך היה מבלה את רוב הימים באוויר הפתוח ובזמנו החופשי גידל בעלי-חיים וצמחים בפניה ניהחת בפארק-הירקון. שם הקים לעצמו את עולם-החלומות שלו, ואת פינת-המישחקים לילדיו.

הקשר עם שמעיה אנג'ל נמשך לאורך השנים, וגם שתי הנשים, ריבקה וריבין ושרה אנג'ל, התיידדו זו עם זו. שרה אהבה מאוד את ילדי מישפחת רובין, ונהגה לקנות להם צעצועים ולשחק איתם. היה זה רק טיבעי, שכאשר נזקק

לקטי — פגם שלא היה אז ידוע עדיין — הירכה הילר לשוטט על שפתי-הים, וחי בחיקיהטבע. מגיל 10 נהג לרוג דגים, לגדל בעלי-חיים ולהתרחק מחברות אנשים.

בטיוליו על שפתי-הים מצא ניקי חבוי. הוא סחב לשם חומרי-בניין ונזהר לו צריפים אחרים, שבהם שיכן את החיות האהובות עליו.

הוא התפרנס מדיג. מים וחשמל לא היו שם, ועל כן הוביל רובין מים על גב סוסו ולבסוף התקין במקום גנראטור קטן. בין הילדים, שנמשכו לחברותו,

ל ולא התכנסה ריבקה רובין עם אחיה, ראובן, ספק אם מישעה היה שומע את סיפור השיקום המוצלח ביותר של אסיר במדינת-ישראל. מרדכי רובין, כשהוא מוקף בעוגות, בונה מקררים ומערכב קרם, הוא אחד הדברים המזוהים ביותר שאפשר לראות.

לפני עש שנים, כאשר רובין היה בן 40, הסתבך בגלל מישפטהרצח-הכפול שבו נאשמו שמעיה אנג'ל, אשתו שרה וחברם חיים שושן. השלושה נאשמו בכך שרצחו את שולמית שלי ומישל

מאז שיחררו עבר רובין תהליך-שיקום מפליא. הוא מנהל מיפעל לעוגות שהקים עם אשתו

שמעיה אנג'ל למקום-מיטור למישל נחמיאס, פנה לרובין. ללא כל קושי מצא רובין עץ גדול בפארק-הירקון, שענפיו יצרו מעין סר כה סבוכה ושהסתירו את המתרחש תחת מעיני-כל. שם הוסתר נחמיאס במשך שבוע, כאשר הוא מאמין שחבריו מנסים להצילו מהמיטרה.

כאשר החליט שמעיה שיש לרצוח את נחמיאס, ביקש מרובין למצוא מקום לקבר. המקום היה צריך להיות די קרוב לעץ-המיטור כדי שלא יהיה צורך לגרור את הגופה למרחקים, אך גם די רחוק, כדי שנחמיאס לא ישמע את קולות החפירה ולא יחשוד. רובין מצא מקום כזה. כאשר עמדו לכרות את הקבר, סילק

היה גם שמעיה אנג'ל, שהיה יתום מאב ובעל קשיי-הסתגלות לחברה. הוא היה צעיר מרובין בכמה שנים והעריך אותו.

קבר ליד העץ

י תכן שמרדכי רובין היה מסיים את חייו בנדיק שלייד הים, לולא עבדו ליד צריפו, באחד הימים, שתי נע"רות בנות 16. הן שוחחו איתו והוזמנו לארוחה מבושר של צביים. ריבקה הוק"סמה ממנו וחזרה גם למחרת. הקשר בין הצעיר התימהוני והנע"רה-מבית-טוב התהדק. הם התאהבו זה בזה והחליטו לגור ביחד. הוריה של ריבקה התנגדו מאוד ל-

נחמיאס, כדי שלא יסבכו אותם בעיסקה גדולה של הברת-סמים. רובין, חברו מילדות של אנג'ל, נאשם בכך שלבקשת חברו מצא מקום-מיטור ב"פארק-הירקון עבור נחמיאס, עד שנרצח. גם את מקום הקבר עזר רובין למצוא.

רובין הורשע על סמך הודאתו, ונ"דון לשלוש שנות-מאסר. גם בבית-הדין מישפט וגם בכלא בלט רובין כטיפוס יוצא-דופן. משך זמן-מה גידל את שיי-ערי-ראשו וצימח את זקנו פרא. הוא דמה אז לרובינון קרוזו, והכל כינו אותו "אישה-יערות".

כשהיה ילד היה לאמו של רובין קיוסק על חוף הים של תל-יכרד. מכיוון שהתקשה בלימודים, עקב היותו דיס-

תפאורן רובין עם שהקנית, "חומות-הרעם" הרבי עזר